

ORGANİZE HAYALİ İHRACAT EYLEMLERİNİN YASAL GELİŞMELER KAPSAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Kayhan İÇEL*

ÖZET

Bu incelememizde, 31.03.2007 tarihinde yürürlüğe giren 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu gereğince organize hayali ihracat eylemleri ele alınmış ve özellikle yeni Türk Ceza Kanunu'nun suç işlemek için örgüt kurulmasını düzenleyen 220.maddesinin bu alanda uygulanma olanağı tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik suç, Hayali İhracat, Kaçakçılık, Organize Suç

THE EVALUATION OF ORGANIZED FICTITIOUS EXPORT ACTS IN THE CONTEXT OF LEGAL DEVELOPEMENTS

ABSTRACT

In this study, the organised fictitious export acts in the context of The Code on Supression of İllegal Trade no. 5607 which came into force in 31.04.2007 are taken up. It is especially discussed if the article 220 of Turkish Criminal Code which prohibits the establishment of an criminal organization is also applicable in this field or not.

Keywords: Economic Crimes, Fictitious Export, Illegal Trade, Organised Crimes

* Prof. Dr., İstanbul Ticaret Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Eminönü – İstanbul..

I- MEVZUATIMIZDAKİ GELİŞMELER VE SON DURUM

1- 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun yürürlükten kaldırdığı 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanunu'nun 29.6.2001 tarih ve 4707 sayılı kanunla değişik 45. maddesi gereğince, “..... gümrüklere verdikleri beyannamelerde cins, nevi, miktar, menşe , gönderileceği yer ve ticari eşya için ihracat amacıyla yapılan satışa gerçekte ödenen veya ödenecek fiyat bakımından yanlış beyanda bulunanların , bu fiilleri bir menfaat temini amacıyla işlemeleri halinde temin edilen veya edilecek olan menfaatin beş katına kadar ağır para cezasına hükmolunur.- Şu kadar ki,bu fiillerin ayrıca suç teşkil etmesi hallerinde buna ilaveten ilgili kanun hükümleri de tatbik olunur.”.

Uygulamada “**hayali ihracat**” olarak anılan bu hüküm kapsamında değerlendirilen eylemlerin teşekkül halinde işlenmesi durumunda, 1918 sayılı kanununun 27. maddesi gereğince *on yıldan onbeş yıla kadar ağır hapis cezası* uygulanması gündeme gelmekte idi. Bu yasanın 26. maddesi ise ,amaç suç işlenmemiş olsa dahi, kaçakçılık amacıyla teşekkül vücuda getirenleri *beş seneden yedi seneye kadar hapis cezası* ile cezalandırmaktaydı. Maddenin 3. fıkrası, “*kaçakçılıkla iştigal etmek maksadıyla 2 veya daha fazla kimselerin evvelden anlaşıp birleşmeleri kaçakçılık için teşekkül sayılır*” demek suretiyle kaçakçılık örgütünün yasal tanımını vermişti.

Yargıtay 7. Ceza Dairesi, 1918 sayılı kanunun uygulandığı dönemde istikrar kazanan kararlarında “**teşekkül**” ün mevcut sayılabilmesi için devamlılık gösteren eylemlerin nelerden ibaret olduğunun açıklanmasını ve kesin delillerin gösterilmesini aramış, aksi durumda mahalli mahkeme kararlarını bozmuştur.

Yani, mülga 1918 sayılı kanun kapsamında teşekkül halinde kaçakçılık suçunun oluşabilmesi için Yargıtay 7. Ceza Dairesinin aradığı koşullar şunlardı (Bkz.: Karakaş, 2004: 191) :

- a- *Kaçakçılıkla iştigal maksadı* : Ortaklar henüz kaçakçılık yapılmadan kaçakçılık yapmak maksadıyla anlaşmalıdır. Yasadaki iştigal terimi bu şekilde gerçekleştirilen kaçakçılık suçunun itiyadi bir suç olduğunu ve belirli bir işle uğraşma gereğini gösterir. Belirli bir işle uğraşma ise o işi birden fazla yapmayı ,o işi bir tür meslek edinmeyi ifade eder .
- b- *İki veya daha fazla kişinin bulunması* : Yasa teşekkülün oluşabilmesi için iki veya daha fazla kişinin katılımını aramıştır.
- c- *Önceden anlaşıp birleşme* : Bu koşul gereğince,faillerin eylem birliği içinde önceden anlaşıp birleşerek suçu işlemeleri gerekir.

Burada önemle belirtmek durumundayız ki : Mülga 1918 sayılı yasada kaçakçılık amacıyla teşekkül oluşturulması suçu (27.m.) özel olarak düzenlendiği için, aynı tarihlerde yürürlükte olan 765 sayılı eski Ceza kanununun 313. maddesinde düzenlenmiş bulunan Cürüm İşlemek İçin Örgüt Kurma Suçunun kaçakçılık alanında söz konusu olması hukuksal açıdan olanaksızdı. Esasen, 313. maddenin son

fıkrasında (*bu kanun ve diğer kanunlarda yer alan özel hükümler saklıdır*) hükmü de bu hususu açıkça vurgulamaktaydı. Ancak, 313. maddenin öngördüğü teşekkülün oluşabilmesi için gerekli olan dar kalıplı yapısal unsurların diğer teşekküllerde ve bu meyanda kaçakçılık amacıyla teşekkül kurulması suçunda da aranması ratio legis (yasanın esas fikri) yönünden gerekli idi. Bu bağlamda ifade edecek olursak : **Teşekkül, soyut birleşme olmayıp, bünyesinde hiyerarşik bir yapının, ast-üst ilişkisinin, emir komuta zincirinin hakim olduğu bir yapılanmadır. Böylece, hangi suçlarla ilgili olursa olsun , teşekkül, mensupları üzerinde hakimiyet tesis eden bir güç kaynağı niteliğini kazanmaktadır** (Bkz.: Özgenç, 2002:274; Evik, 2004: 212). Esasen, her türlü teşekkülün iştiraktan ayrıldığı nokta da budur.

1918 sayılı kanun çerçevesinde tüzel kişiliğe sahip şirketlerin yönetim kurulu başkan ve üyelerinin ceza sorumluluklarının saptanmasındaki kriterlere de gerek öğretilere gerekse uygulamada vurgulama yapılmıştır. Şöyle ki, Yargıtay 7. CD. Üyesi **Dr. Birsen Karakaş**, yayınlanan doktora tezinde (Karakaş, 2004: 156-157) , bizim başka bir ekonomik suçla ilgili olarak yaptığımız incelemedeki görüşümüze (bkz.: İçel, 1998: 112) atıfta bulunarak , 1918 sayılı kanun kapsamında da şirket yönetim kurulu üyelerinin tümünün sorumlu tutulmasının başkasının eyleminden sorumluluğu getireceğini ve Anayasanın 38. maddesinde yer alan “ceza sorumluluğunun şahsiliği” ilkesine aykırı olacağını savunmuştur. **Karakaş’a göre, olayla ilgili olanların tespit edilmesi ve gümrük çıkış beyannamesinde imzası bulunan kişilerin sıfatlarından hareket edilmesi uygundur. Belirtelim ki, 1918 sayılı vasa bağlamında yapılan bu değerlendirmenin bugün de geçerli olduğu kuşkusuzdur.**

2- 1918 sayılı kanunu yürürlükten kaldıran 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu 10.07.2003 tarihinde kabul edilerek 19.07.2003 tarihli Resmi Gazetede yayınlanmıştır.

4926 sayılı yasanın kaçakçılık fiillerini belirleyen 3. maddesinin (1) bendinin 2. alt bendine göre, “*İhraç eşyası için gerçeğe aykırı belge ibrazı suretiyle ihraç vergilerini ödememek veya eksik ödemek veya Devletçe uygulanan teşvik veya sübvansiyonlardan veya parasal iadelerden yararlanmak şeklinde haksız menfaat temin etmek*” bir kaçakçılık eylemi olup, yasanın 4.(1,2) maddesi gereğince ,bu suçun cezası “*eşyanın beyan edilen FOB kıymetinin beş katından az , on katından fazla olmamak üzere ağır para cezası*” dır. Görüleceği üzere, 1918 sayılı yasada olduğu gibi 4926 sayılı yasa da uygulamada hayali ihraç kaçakçılığı olarak isimlendirilen eylemlerin bu türünde sadece ağır para cezası öngörerek, hapis cezasına yer vermemiştir.

4926 sayılı yasanın teşekkül halinde kaçakçılığı düzenleyen 5. maddesinin 1. fıkrası “*Bu kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla teşekkül oluşturanlar veya teşekkülü yönetenler hakkında iki yıldan altı yıla kadar ağır hapis cezasına hükmolunur.*” derken, 2. fıkrası da , “*kaçakçılık suçlarının teşekkül halinde işlenmesi durumunda birinci fıkrada belirtilen cezaya ilaveten ilgili maddelerdeki*

*cezalar bir kat artırılarak uygulanır.” hükmünü koymuştur. Böylece, 4926 sayılı yasa, kaçakçılık suçları ile ilgili olarak örgüt kurulması ve bu eylemlerin örgüt tarafından işlenmesi suçlarını kendi bünyesinde ayrıca düzenleyerek, genel ceza yasasındaki suç işlemek için örgüt kurulması suçu ile ilgili hükmün kaçakçılık suçlarında uygulanmasını önlemiştir. **Bu nedendir ki, 5237 sayılı Yeni Ceza Kanununun “suç işlemek amacıyla örgüt kurma” suçunu düzenleyen 220. maddesi 4926 sayılı kanunun kapsamına giren kaçakçılık suçlarında uygulanamaz.** Bu yönden, 1918 sayılı önceki kaçakçılık kanunu ile 765 sayılı eski ceza kanununun 313. maddesi arasındaki özel - genel norm ilişkisi aynen 5237 sayılı yeni ceza kanununun 220 maddesi ile 4926 sayılı yasa arasında da bulunduğu kuşku yoktur. Yani her özel – genel norm ilişkisinde olduğu gibi, 4926 sayılı kanunun kapsamına giren eylemlerde de genel norm olan 220. madde uygulanması hukukten olanaksızdır.*

Durum böyle olmakla birlikte, 220. madde çerçevesindeki örgütün yapısal unsurları kaçakçılık amaçlı örgütlerde de aranmalıdır. Her ikisi de örgüt olduğuna göre farklı kurucu unsurlar düşünülemez. Böylece, 220. maddenin gerekçesinde yer alan örgütün yapısal unsurlarına ilişkin açıklamalar, kaçakçılık amacıyla kurulduğu iddia edilen örgütler için de geçerlidir. Şöyle ki : *“Örgüt, soyut bir birleşme değildir, bünyesinde hiyerarşik bir ilişki hakimdir. Bu hiyerarşik ilişki, bazı örgüt yapılanmalarında gevşek nitelik taşıyabilir. Bu ilişki dolayısıyla örgüt, mensupları üzerinde hâkimiyet tesis eden bir güç kaynağı niteliğini kazanmaktadır.- Örgüt niteliği itibarıyla devamlılık arzeder. Bu itibarla kişilerin belli bir suçu işlemek için bir araya gelmesi halinde, örgüt değil, iştirak ilişkisi mevcuttur. İştirak ilişkisinden bahsedebilmek için, suç ortakları nezdinde suçun, konu veya mağdur bakımından somutlaşması gerekir. Buna karşılık, örgüt yapılanmasında, işlenmesi amaçlanan suçların konu veya mağdur itibarıyla somutlaştırılması zorunlu değildir.- Suç işlemek için örgüt kurulması bir somut tehlike suçudur... Bu nedenle, örgütün yapısı, sahip bulunduğu üye sayısı ile araç ve gereç bakımından amaçlanan suçları işlemeye elverişli olması aranmalıdır.- Bu suç, amaç suç niteliği taşımaktadır. Bu nedenle söz konusu suç, ancak doğrudan kastla işlenebilir...”*(Madde gerekçesi, TBMM.Dönem:22,Yasama Yılı:2, Sıra Sayısı : 664, sh. 614 ve son.). Böylece, kaçakçılık amaçlı örgütlerde de, bünyesinde hiyerarşik ilişki olup olmadığına, mensupları üzerinde hâkimiyet tesis eden bir güç kaynağı niteliği taşıyıp taşımadığına, devamlılık gösterip göstermediğine, şüphelilerin olası veya dolaylı kastla değil, doğrudan kastla hareket edip etmediklerine bakmak gerekir. Bu tür yapısal unsurlar bulunmadığı takdirde kaçakçılığa teşekkülün değil, ancak iştirakin olabileceği sonucuna ulaşılabacaktır.

3- 21.03.2007 tarihinde kabul edilip, 31.03.2007 tarih ve 26479 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren **5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu** 4926 sayılı kanunu yürürlükten kaldırmıştır.

5607 sayılı kanunun Genel Gerekçesinde, yeni yasa tasarısı hazırlanmasının nedenleri şu şekilde açıklanmıştır : (...4926 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği

19.7.2003 tarihinden sonra, 5237 sayılı... Türk Ceza Kanunu 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe girmiştir.5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 5 inci maddesinde bu Kanunun genel hükümlerinin özel ceza kanunları ve ceza içeren kanunlardaki suçlar hakkında da uygulanacağı düzenlenmiştir.- 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 5349 sayılı Kanunla değişik geçici 1 inci maddesinde; “Diğer kanunların, 5237 sayılı Kanunun Birinci Kitabında yer alan düzenlemelere aykırı hükümleri, ilgili kanunlarda gerekli değişiklikler yapıncaya ve en geç 31 Aralık 2006 tarihine kadar uygulanır.” hükmü yer almaktadır.- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunundan sonra, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile 5326 sayılı Kabahatler Kanunu 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe girmiştir.- 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesinde de, bu Kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağı hükme bağlanmıştır. – 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 5 inci maddesi ile 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesi gereğince 4926 sayılı Kanunun suç ve kabahatlere ilişkin genel düzenlemelerinin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir. Bu uyum çalışmaları sırasında 4926 sayılı Kanunun uygulamada tereddüt yaratan hükümleri de gözden geçirilmiş ve madde metinleri sadeleştirilmiş ve 5237 ve 5326 sayılı kanunlarda düzenlenmiş bulunan genel hükümler 4926 sayılı Kanun metninden çıkarılmıştır. Öngörülen bu düzenlemeler,4926 sayılı Kanunun madde düzeni ve sıralamasında büyük değişiklikler gerektirdiği için 4926 sayılı Kanunun tamamını yürürlükten kaldıran bu Tasarı hazırlanmıştır.) (Tasarının Genel Gerekçesi, TBMM.Dönem:22,Yasama Yılı:5,Sıra Sayısı:1275). Görüleceği üzere, yeni Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun hazırlanıp yürürlüğe konulmasının esas nedeni, Kaçakçılık Kanununun başta Türk Ceza Kanunu ve Kabahatler Kanunu olmak üzere yeni ceza mevzuatına uyum sağlanmasıdır.

İnceleme konumuzu oluşturan suçlarla ilgili en önemli değişiklik, 4926 sayılı kanunun 3. maddesinin (1) bendinin (2) alt bendindeki hüküm açısından olmuştur. Gerçekten, bu hükümdeki bireysel ihracat kaçakçılığı suçunun yaptırımı sadece para cezası (md.4/1-2) iken **yeni Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu bu suç için bir yıldan beş yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası öngörmüştür** : “**Madde 3- (14) İhracat gerçekleştirmediği halde gerçekleştirilmiş gibi göstermek ya da gerçekleştirilen ihracata konu malın cins, miktar, evsaf veya fiyatını değişik göstererek ilgili kanun hükümlerine göre teşvik, sübvansiyon veya parasal iadelerden yararlanmak suretiyle haksız çıkar sağlayan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.Beyanname ve eki belgelerde gösterilen ile gerçekte ihraç edilen eşya arasında yüzde onu aşmayan bir fark bulunması halinde, sadece 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu hükümlerine göre işlem yapılır.”. **Bu yeni hüküm inceleme konusu ceza soruşturması açısından aşağıda değerlendirilecektir..****

İnceleme konumuzla ilgili olarak yapılan ikinci önemli değişiklik kaçakçılık amacıyla örgüt kurma ve böyle bir örgütün faaliyetini çerçevesinde kaçakçılık eylemlerinin işlenmesidir. Şöyle ki : 5607 sayılı kanunun kaçakçılığa nitelikli

halleri düzenleyen 4. maddesinin 1. fıkrası gereğince,” *Bu kanunda tanımlanan suçların ve kabahatlerin, bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, verilecek ceza iki kat arttırılır.*”. Burada 4926 sayılı kanundan iki önemli fark bulunmaktadır :

Bu farklardan ilki, yasanın kaçakçılık amacıyla teşekkül kurma suçunu bünyesinden çıkarmasıdır. Bundan böyle, suç oluşturan kaçakçılık eylemlerinde 5237 sayılı TCK. nun Suç İşlemek Amacıyla Örgüt Kurma suçunu düzenleyen 220. maddesinin uygulanması olanağı tartışma konusu olacaktır. Zira TCK. 220. maddesi sadece suçlarla ilgili bir hüküm olduğuna göre kabahat türündeki kaçakçılık eylemlerinde 220. maddenin uygulanma olanağı yoktur. Buna karşılık, böyle bir örgütün faaliyeti çerçevesinde kaçakçılık kanunundaki suçların ve kabahatlerin işlenmesi halinde, kaçakçılık suçunun cezası iki kat arttırılacaktır.

İkinci önemli fark, yukarıda da belirttiğimiz üzere, bireysel ihracat kaçakçılığının yaptırımını sadece para cezası iken, yeni yasanın bu tür kaçakçılık eylemlerine adli para cezası ile birlikte hapis cezası da öngörmüş olmasıdır.

5607 sayılı kanun görevli mahkeme yönünden de önemli bir değişiklik yapılmıştır: Yasanın 17. maddesinin 2. fıkrası gereğince ,”*Bu kanun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılan davalar, Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenen asliye ceza mahkemelerinde görülür. Ancak bu suçlarla bağlantılı olarak resmi belgede sahtecilik suçunun işlenmesi halinde, görevli mahkeme ağır ceza mahkemesidir.*”Görüleceği üzere, yasa kaçakçılık suçlarında asliye ceza mahkemelerinin madde itibarıyla yetkisini kabul etmiş ve sadece resmi belgede sahtecilik suçu ile bağlantılı kaçakçılık suçlarının ağır ceza mahkemelerinde görüleceğini öngörmüştür. **Böylece, kaçakçılık suçunun bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi durumunda dahi bundan böyle Asliye Ceza Mahkemeleri yetkili olacaktır.**

II- MEVZUATIN SON DURUMUNUN ÖNCEKİ EYLEMLERE ETKİSİ SORUNU

1-5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 7. maddesinin 2. fıkrası gereğince,”*Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehinde olan kanun uygulanır ve infaz olunur.*”. Bu bağlamda, ihracat kaçakçılığı ile ilgili olarak 5607 sayılı yeni Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 3. maddesinin 14. fıkrasında bireysel hayali ihracat kaçakçılığı ile ilgili olarak öngörülen “*bir yıldan beş yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.*” hükmü bu yasadaki hayali ihracat eylemlerine uygulanamaz. Bu durumda, daha önce yürürlükte bulunan 4926 sayılı yasanın 4. maddesinin (1) bendinin (2) numaralı alt bendinde yer alan para cezasını öngören hükmün dikkate alınması gerekir.

2- 5607 sayılı yeni yasa, 4926 sayılı yasanın 5. maddesinde düzenlenmiş bulunan **Kaçakçılık Amacı ile Teşekkül Oluşturulması Suçuna bünyesinde yer vermemiştir.** 4926 sayılı yasa yürürlükten kaldırıldığı içindir ki, bu hükmün bu şekilde işlenen önceki eylemlere uygulanması düşünülemez. Yeni yasal düzenleme çerçevesinde TCK. 220. maddesinin kendiliğinden devreye girmesi de bizce kabul edilemez. Zira, 4926 ve 5607 sayılı yasalar özel yasa niteliğini taşıdıkları içindir ki genel yasa niteliğinde olan 5237 sayılı TCK. ile olan tüm ilişkilerinin özel-genel norm ilişkisi (bkz.: İçel, 1972:191; İçel, 2007:319 ve son.) kapsamında değerlendirilmesi ve çözümlenmesi gerekir. **Önemle vurgulayalım ki, 5237 sayılı TCK. nun 5. maddesi gereğince bu yasanın ancak “genel hükümleri” özel yasalara da uygulanır. Yoksa Türk Ceza Kanununun özel hükümleri ve bu meyanda 220. maddesi özel yasaların kapsamına giren eylemlere kendiliğinden uygulanamaz. Uygulanabilirliğin sağlanması için özel yasada açık hüküm olması gerekir.**

5607 sayılı yeni yasada TCK.220. maddesinin uygulanmasına olanak veren bir hüküm bulunmadığı gibi, 4. maddesinin 5. fıkrasına “*Bu kanunda tanımlanan suçların ve kabahatlerin, belgede sahtecilik yapılarak işlenmesi halinde, ayrıca bu suçtan dolayı da cezaya hükmolunur*” hükmü konularak, **ancak belgede sahtecilikten dolayı ayrıca ceza verileceği öngörülmüştür.**

Diğer durumlarda, örneğin örgütün faaliyeti çerçevesinde kaçakçılık suçunun işlenmesinde ayrıca örgüt kurma suçundan ceza verileceğinden söz edilmemiştir (Belirtelim ki, yeni yasanın 4. maddesinin gerekçesinde bu konuda bir açıklama yoktur; TBMM.Dönem 22,Yasama Yılı 5,Sıra Sayısı 1275). Diğer yandan, 17. maddenin 2. fıkrasının sadece resmi belgede sahtecilik suçu yönünden görevli mahkemeyi Ağır Ceza Mahkemesi olarak göstermesi de yasa koyucunun bu konudaki amacını açıkça ortaya koymaktadır.

Bu konuda sonuç olarak ifade edebiliriz ki, 5607 sayılı yeni yasa kaçakçılık eylemleri bakımından yeni bir sistem kurarken, suç oluşturan kaçakçılık eylemlerinin yanı sıra kabahat oluşturan kaçakçılık eylemlerini de yasa kapsamına almış, inceleme konumuz olan ihracat kaçakçılığının bireysel şeklini hapis ve adli para cezasını gerektiren suç olarak düzenlemiş, suçların ve kabahatlerin bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi durumunda verilecek cezanın iki kat artırılacağını öngörmüş, ancak bu son durumda belgede sahtecilikten farklı olarak ayrıca örgüt suçundan dolayı da cezaya hükmolunmasından söz etmemiştir.

Açıkladığımız nedenlerden dolayı, yürürlükten kaldırılan 4926 sayılı Kaçakçılık Kanununun 5. maddesinin 1. fıkrasında düzenlenmiş bulunan kaçakçılık amacıyla teşekkül oluşturma ve yönetme hükmünün uygulanma olanağının kalmadığı, 5607 sayılı yasada bu tür bir hükme yer verilmemesi ve belgede sahtecilik suçlarının dışında bu konuda ayrıca cezalandırmaya ilişkin açık bir hükmün de bulunmaması karşısında, TCK.220. maddesinin burada uygulanma alanının olmayacağı görüşünü taşımaktayız. Sanırım, bu durum özel

Kayhan İçel

- genel norm ilişkisine dayanan suçların görünüşte birleşmesinin özelliklerinin kanun yapıcı tarafından gereğince dikkate alınmamasının bir sonucudur.

KAYNAKÇA

Evik, S.V., **Çıkar Amaçlı Örgütlenme Suçu**, İstanbul 2004, sh. 212

İçel, K., **Ceza Hukuku Genel Hükümler**, 2. Kitap, İstanbul 2007

İçel, K., **Sermaye Piyasası Kurulunun Tebliğlerine Aykırılık Suçu**, İÜHFİM Cilt.LVI, Sayı.1-4, 1998, sh. 112

İçel, K., **Suçların İçtimai**, İstanbul 1972, sh. 191

Karakaş, B., **Türk Hukukunda Gümrük Kaçakçılığı Suçları**, Ankara 2004, sh. 191

Özgenç, İ., **Ekonomik Çıkar Amacıyla İşlenen Suçlar**, Ankara 2002, sh. 274